

Geachte Heer en Mevrouw,

« ... en wees maar voorzichtig, jongen! »

Met zulke woorden hebt ge op dinsdag 3 augustus afscheid genomen. Aan de familietafel was plaats open, veertien lange dagen, en in uw dagblad hebt ge meer dan anders aandacht geschonken aan de reis-ongelukken.

En nu maandag keerde hij terug en u luisterde naar zijn verhaal van die wonderbare dagen: 2000 km car, de nachten op de autobaan, de voettochten in een ongeschonden natuurkader: Fallerschein, Wetter-spitze, Boden, Plansee...; de 13 concerten met de ontvangst en de bijval; de zwarte-eremis, de enige kampplaats met « cuisine de première catégorie », de finale te Sonthofen...

U hebt het aangevoeld: achter het relaas stak een geest! Het heerlijke beleven van die vakantievrijheid in blijde beschikbaarheid, in spontane inzet, een paradijs-verhaal!

Toen wij aan de leiding van de Jugendblaskapelle vroegen op welke norm een selectie werd gemaakt om een groep samen te stellen voor een langere reis, was het antwoord: « musikalisch und charakterisch ». Inderdaad naast muzikale vaardigheid is het vooral een kwestie van mens, van karakter en opvoeding. Een soberheid, een eenvoud, een open hartelijkheid... en een groeiend besef dat in de vervoeging der werkwoorden niet de eerste maar de tweede persoon de voornaamste is.

Geachte Ouders, wij feliciteren en danken u om op die wijze te hebben medegewerkt en we hopen op een avond in het najaar u te kunnen uitnodigen om in een dia-montage met de bijzonderste feiten uit de reis mede te leven.

Tot slot dit nog: Eerwaarde Heer R. Gheeraert, de Heer en Mevrouw A. Moerkerke, Juffrouw L. Maertens speelden achter de schermen deze rollen zonder dewelke een toneelstuk eenvoudig niet opvoerbaar was.

Tot hen gaat onze bijzondere dank, alsmede tot de drie leiders Fernand, Luc en Werner, die het mij gedurende 14 dagen bijzonder prettig maakten om van het kamp de proost en van het orkest de dirigent te zijn.

A. Bouckaert.